

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 07.02.2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r., poz.1987 z późn. zm.) w zw. z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 z późn. zm.) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi T. M. (1) przeciwko radcy prawnemu K. B..

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego swoją decyzję uzasadnił przedawnieniem karalności czynu zarzucanego radcy prawnemu K. B.. W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż zgodnie z treścią art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, nie można wszcząć postępowania, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia (dyscyplinarnego) upłynęły trzy lata. Z materiału dowodowego dołączonego do akt sprawy wynika zaś, że Radca Prawny K. B. wykonywała wszelkie czynności opisywane przez skarżącego w okresie od października 2011 r. do lipca 2012 r. Po tym czasie nie udokumentowano żadnych czynności, których miała by się dopuścić Radca prawny. Z tego też względu zasadnym było stwierdzenie, że przedawnienie karalności, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, nastąpiło najpóźniej z końcem 2015 r.

Na powyższe postanowienie skarżący T. M. (2) złożył w dniu 08.04.2019r. pismo spełniające wymogi zażalenia. W swoim piśmie skarżący poza wyrażeniem niezadowolenia z rozstrzygnięcia dokonanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, załączył dodatkowo swoją korespondencję kierowaną do Sądu Rejonowego (...), sygnatura akt. (...) w przedmiocie złożenia sprzeciwu od ponownego doręczenia nakazu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o odmowie wszczęcia dochodzenia, czemu dał wyraz w postanowieniu z dnia 7.02.2019r. dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego sprawy, a następnie dokonanie oceny, czy przy tak ustalonym stanie faktycznym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął właściwą decyzję. W efekcie tak przeprowadzonego badania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że w/w zażalenie skarżącego z dnia 08.04.2019r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem poza okazaniem swojego niezadowolenia, które zostało wyrażone przez skarżącego w sposób bardzo emocjonalny, skarżący nie przedstawił żadnych argumentów, z których można by wywieść, że czynności podjęte przez radcę prawnego K. B. najpóźniej w październiku 2012r. nie uległy przedawnieniu w dniu składania skargi w tym przedmiocie przez skarżącego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w sposób prawidłowy zastosował art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, który stanowi, że nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia (dyscyplinarnego) upłynęły trzy lata. Skarga T. M. (1) dotyczyła okresu 10.2011 do 07.2012r., a zatem nie ma możliwości, aby w styczniu 2019r. wszcząć postępowanie dyscyplinarne przeciwko radcy prawnemu za działania tego radcy datowane na 2012r. Wystąpienie przesłanki przedawnienia natomiast pozbawia zarówno Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jak i Okręgowy Sąd Dyscyplinarny możliwości rozpoznania i oceny czynu radcy prawnego, tak jak żądał tego skarżący.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zobligowany był zażalenie skarżącego oddalić i postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego w z dnia 7.02.2019r. utrzymać w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.